Job.xxxvj. Ecce deus excelſus in fortitudine ſua ꝛ null⁹ ei ſilis in legiſlatorib⁹. vñ magna dignitas ē tāto dño ſui‐re. Hoc. cui ſuire regnare ē Eccli.xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm (qs) ergo (ſicut dñs) cui ſuire debem⁹ (de⁹) quem colere (nr̄) quē amare debem⁹ (q̄ i altis habitat) .i. in ſanctis q̄ ſunt alti ꝑ vitā ꝛ meritū ps. tu aūt in ſācto ha‐bitas. ſ Mich.vij.dr̄ perijt ſanct⁹ de t̄ra. vñ videt̄ ꝙ poſſi‐mus mō dicere ꝙ fili⁹ hoīs nō hꝫ vbi caput reclinet. verū‐tñ ne oēs videamur dānare poſſum⁹ dicere ꝙ perijt ſan‐ctus de terra. q̄ꝫtū ad apparentiā eo ꝙ multū ē in terra de palea q̄ occultat grana ꝛ ne de altitudine mūdi de q̄ Luc. xvj. Qđ hoībus altū ē abominatio ē apud deū intelligat̄ qđ hic dr̄ (in altis habitat) ſubdit (ꝛ hūilia reſpicit) quia placet ei ſꝑ hūilitas (in celo) vñ ſupbos angelos eiecit (ꝛ in terra) vñ ꝛ de paradyſo terreſtri ſupbum ꝛ inobedienteꝫ adā eiecit ꝛ puniuit totā poſteritatē ei⁹. Eſa.vi. ad quē re‐ſpiciā niſi ad paupculū .ſ. ad humilē. vñ alia lr̄a hꝫ ſuper quē requieſcet ſpūs meus niſi ſup humilē ꝛ quietū ꝛc. vl' (in celo) .i. in ꝯtemplatiuo (ꝛ i terra) id ē i actiuo: qꝛ nec acti‐uus placet deo ſine hūilitate. (ſuſcitās de terra inopem ꝛ de ſter. erigēs paupem) in hoc verſu liberatio a duob⁹ pec‐catis tangit̄ .ſ. ab auaricia ꝛ luxuria. vere eñ inops ē aua‐rus. ſm ꝙ dicit Jeronymus auaro deeſt tam qđ hꝫ q̄ꝫ qđ nō habet iſtum q̄nq; ſuſcitat dñs (de terra) .i. de ſepul‐cro auaricie Amos.vij. Quis ſuſcitabit iacob qꝛ paruul⁹ eſt miſertus ē dñs ſup hoc ecce ſuſcitatio bene ſuſcitauit dñs zacheū. q̄ dicit Luce.xix. Si quē aliquid defraudaui reddo quadruplū. ꝛ ſequitur hodie ſalus huic domui fa‐cta eſt (ꝛ de ſter. erigens pau.) paup eſt luxurioſus cuius omnē ſpiritualē ſubſtantiā ignis luxurie cōſumpſit. Job. ignis eſt vſq; ad con. deuo. hic iacet in ſtercore .i. in fetore Joelis.j. Cōputruerūt iumenta in ſtercore ſuo. Grego. iu‐mēta in ſtercore cōputreſcere eſt carnales homines in fe‐tore luxurie vitam finire ꝛ talem quandoq; erigit dñs: vt Luce.xv. De filio ꝓdigo qui conſumpſit ſubſtantiam ſuā cum meretricibus viuendo luxurioſe habet̄. ibo ad patrē meū. ꝛ ꝙ iuit ꝛ ſuſceptus eſt ꝛ data eſt ei ſtola prima ſic au‐tem erigit ꝛ ſuſcitat (vt col. eū cū prin.) id eſt cū angelis in gloria ſicut ſupra expoſitum eſt. vel aliter ita eripit eos de peccatis ꝛ tñ eos etiam exaltat ꝙ facit p̄latos in eccleſia hoc eſt (vt col. eū cū prin. po. ſ.) .i. cū p̄latis qui ſunt prin‐cipes eccleſie ſic ſuſcitauit paulum ꝛ petrū quos de ſtatu peccati eripuit ꝛ ꝓmouit ad ſtatum p̄lationis. ſed nota ꝙ arguit illos h̄ qui ſe dignitatibus ingerunt nec expectant ꝙ dominus collocet eos ibi contra illud Hebreo.v. Nec quiſq̄ꝫ ſumit ſibi honorem. ſed qui vocatur a deo tāq̄ꝫ aa‐ron (q̄ ha. fa. ſterilē in do. ꝛc.) .i. illum qui erat ſterilis ꝛ in fructuoſus ſine fructu penitentie in eccleſia facit eſſe fru‐ctuoſum in tñ vt ſit mater (filiorum) .i. bonorum operuꝫ facit dico (matrem) non triſtem in pariendo ſed (letan‐tem) in filijs. Joh.xvj. Mulier cum parit triſtitiam hꝫ cū autē pe. maſ. iam nō me. preſſure. ij. Cor.ix. Hylarem datorem dili. deus p̄latum etiam facit dominus habitare (in domo) eccleſie vt matrē filiorꝫ letantem quādo liben‐ter ꝛ gaudenter ſubditorꝫ neceſſitatibus condeſcēdit Gre‐gorius. Curandū quippe eſt vt rectorē ſubditis ꝛ matrem pietas ꝛ patrem exhibeat diſciplina. verſus. Verbera pa‐tris habes vbera matris habe. talem matreꝫ ſe exhibebat apoſtolus dicens. ij. Cor.xij. Ego autē libētiſſime impen‐dam ꝛ ſuperimpendar ego ipſe ꝓ animabus veſtris.

Pſalmus CXIII

Ps.cxiij. 1 In exitu iſrael de egypto: domus iacob de populo barbaro.

Titulus (alleluia) ſupra inuitauit gentes ad laudeꝫ. in iſto ps. inuitat litteraliter iudeos. recolendo dei beneficia ſibi facta. ſpūaliter aūt xp̄ianos qui ſunt nouus populus domini. quibus ꝑ quedam beneficia antiquo populo col‐lata in hoc ps. oſtendit ꝓpheta que ꝛ quanta beneficia do‐minus ſpūaliter conferat. vnde ꝛ alleluia q̄ ē vox laudis ꝯponitur. Intentione vocat ad laudem ꝛ cultum dei. dei. Modus tripartitus ē ps. In prima pte dicit ꝓpheta que mirabilia fecit de⁹ iudeis in figura xp̄ianis in ſpiritu. In ſecunda quare deus hoc fecerit querit ibi (quid ē tibi ma‐re) ꝛ ſoluit ibi (a facie) In tercia ſimulacra gentiū inania eſſe demonſtrat ꝛ religionem xp̄ianam cōmendat ibi (ſi‐mulacra) Dicit itaq; (In exitu iſrael de egypto) .i. duꝫ il‐le populus ad litteram veniret de egypto (domus iac. de populo bar.) idem ē barbari eñ ſun .oēs p̄ter grecos he‐breos ꝛ latinos. đ hoc exitu hr̄ Exo.xij. In exitu itaq; iſto

Facta eſt iudea ſanctificatio eius iſrl' po‐teſtas eius. 2

Facta ē iudea) .i. terra ꝓmiſſionis (ſanctificatio eius.) ſcꝫ iſrael vel (iacob) .i. populi iudeorꝫ qui in terra ꝓmiſſi‐onis ſanctificatus eſt colendo verū deum ꝛ illam etiā ſan‐ctificauit que prius erat polluta ꝑ ydolatriaꝫ (iſrael) ſup‐ple factus ē (poteſtas eius) terre qꝛ eam poſſedit eiectis alijs populis gentium que ibi habitabant.

Mare vidit et fugit iordanis conuerſus eſt retrorſum. 3

Mare vi.) .i. ad moduꝫ videntis obediuit ſimile ſupra viderunt te aque deus (ꝛ fugit) .i. diuiſum eſt vt populus pertranſiret. Exodi.xiiij. Abſtulit illud domin⁹ flante ven‐to vehementi ꝛ vrente tota nocte breuiter tāgit ꝓpheta il‐la beneficia quedam etiā pretermittit. vnde ꝛ ſtatim adiū‐git (iordanis cōuerſus eſt retrorſum) q̄ꝫtū ad ſuperiorem partē pars enim inferior deſcēdit in mare mortuū.

Montes exultauerunt vt aries: et colles ſicut agni ouium. 4

Montes exulta. vt arie. ꝛ colles ſi. ag. ouiū) de h̄ ad lit‐terā nihil inuenit̄ in hyſtoria niſi ꝙ ſcopuli arnō inclinati fuerūt Numeri.xxj. vñ patet ꝙ ꝛ ibi facta ꝛ hec dicta figure ſunt. ideo myſtice exponamus ꝛ p̄mo allegorice (in exitu iſrael) .i. populi xp̄iani deū videntis ꝑ fidem (de egypto) vel ad litterā qꝛ de egypto ꝛ de alijs gentib⁹ conuerſi ſūt ad fidem vel (de egypto) .i. de tenebris infidelitatis ꝛ i ex‐itu (domus iacob) .i. eccleſie contra vicia luctantis (đ po‐pulo barbaro) .i. infidelium vel demonum omnis eñ lin‐gua que deū nō confitetur barbara eſt (facta ē iudea) id ē apoſtoli q̄ de iudea fuerūt (ſanctificatio eius) qꝛ ſanctifi‐cauerūt populū xp̄ianum baptizando p̄dicādo ꝛ manus imponēdo. Joh.iiij. ſalus ex iudeis ē (ꝛ iſrl') .i. ipſi apoſto‐li (poteſtas eius) quia potenter curauerunt eorꝫ infirmi‐tates vñ Act.iiij. Virtute magna reddebāt apoſtoli teſti‐monium reſurrectionis dñi no. ie. xp̄i vel ſic (facta ē iu.) .i. confeſſio nominis xp̄i (ſanctificatio eius) qꝛ ad Roma‐nos.x. Ore cōfeſſio fit ad ſalutem (ꝛ iſrael) .i. ipm videre deum ꝑ fidem (poteſtas eius) quia ꝑ hoc magnā poteſta‐tem acceperunt de qua Joh.j. quotq̄t auteꝫ rece. eū de. e. p. ſ. d. f. hijs q̄ cre. in no. eius. (mare vidit ꝛ fugit) per ma‐re intelligunt̄ ꝑſecutores fideliū q̄ eos multis vndis ama‐ris. ſ. ꝑſecutionibus tundebant ipſi viderunt quō apoſto‐li ꝛ fideles cōualeſcebant ꝛ ꝯfundebant eos ꝛ fugerūt. id ē eis ceſſerūt nō valētes reſiſtere ſpiritui q̄ loq̄bat̄ ꝛ opa‐bat̄ (iordanis) .i. humilis deſcenſus ad baptiſmū (cōuer‐ſus eſt retrorſum) vnde deſcendebat. ſ. ad xp̄m vnde ve‐nit baptiſmus ducens baptizatos. Eccleſiaſti.j. ad locuꝫ vnde exeunt flumina reuertunt̄. nec ē alia via ad regnum ꝓmiſſum. Joh.iij. niſi quis renatus fuerit ex aqua ꝛ ſpiri‐tuſancto nō pōt intrare in reg. dei ꝛ de hijs (mōtes) id eſt apoſtoli (exultauerūt ſicut arietes) .i. ſicut boni duces gre‐gis xp̄i ꝛ cornib⁹ duorꝫ teſtamētorꝫ ſuū gregē defendētes a lupis rapacib⁹ .i. ab hereticis vñ ꝛ ſupra habuim⁹ affer‐te dño filij dei afferte dño filios arietuꝫ .i. illos q̄s apl'i ge‐nuerūt xp̄o de q̄bus filijs addit (ꝛ col.) .i. minores ſbiecti montib⁹ p̄dictis (exultauerūt) ſupple. cū arietib⁹ (ſic agni ouiū) .i. ſic ſimplices inocētes ꝛ matrē eccleſiā cognoſcē‐tes ꝛ a p̄dictis arietib⁹ gn̄ati h̄ ei ſunt in agnis ouium hij oēs tam maiores q̄ꝫ minores exultauerūt de ꝯfuſiōe et fu‐ga inimicorꝫ ꝛ de victoria ꝛ ꝓfectu eccl'ie. Eſa.ix. poſtq̄ꝫ d incarnatiōe tetigit dicens habitātib⁹ i regiōe vm. mortis. lux orta ē eis. ſubiunxit multiplicaſti gentem ꝛ non magni‐

Allegorice

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

A
Mor. de cō- ficaſti lēticiā.q.d.immo:vñ ſubdit.letabunť corā te ſicut q̄
uertētibꝰ ſeu letanť in meſſe:ſicut exultant victores capta p̄da. Mora-
venientibus liť (in exitu iſrael de egypto).i.cū hō deū hñs p̄ oculis cui
ad penitētiā timor dei eſt añ oculos eiꝰ exire vult de tenebris ⁊ ergaſtu
lo pctōꝝ de mundo ad clauſtrū (⁊ domꝰ iacob).i.cū illi q̄
volūt reſiſtere ⁊ luctari ꝯ vicia ⁊ dyabolū ſupplantare vo
lūt exire (de po.barba.).i.de cetu pctōꝝ quoꝝ lingua bar
bara eſt:eo ꝙ deū nō laudat ſ; magis blaſphemat. in iſto
inꝗ̄ exitu (facta eſt iudea ſanctificatio eiꝰ).i.ſanctificatꝰ i
cōfeſſiōe q̄ ipm̄ purgat ⁊ ſanctificat a pctis.ij.Cor.vij.mū
demꝰ nos ab oī iniq̄tate carnis ⁊ ſpūs pficientes ſanctifi
cationē in timore dei.poſtq̄ aūt exiuit de pctō ⁊ cōfeſſus
eſt hō:neceſſariū eſt ei vt potens ſit ꝯ inſultꝰ dyaboli ⁊ ad
bona opa facienda.hanc aūt potentiā ꝓfert memoria dei
vñ ſubdit (iſrael poteſtas eius).q.d.videndo deū ⁊ reco-
gitando ꝙ deꝰ oīa videt efficiť potens ad reſiſtendū dya-
bolo ⁊ ad bonum faciendum. De primo dicit quidam.
Verſus ¶ Cum q̄d turpe facis qđ me ſpectante ruberes.
¶ Cur ſpectante deo nō magis ipſe rubes. Aug. ⁊ ſi lateat
a nemine hoīm videať q̄d facit de illo deſuper inſpectore
quē latere nihil pōt:⁊ poſt addit.illū cogitet oīa videre ne
velit femine male videri. De ſcđo dicit Boe.nobis indici
tur hñ faciendi neceſſitas cū añ oculos verſamur iudicis:
cuncta cernentis.ꝓpť hoc dicit dauid ſupra:ꝓuidebā do-
minū in cōſpectu meo ſp̄.hoc etiā notat cū ſubdit (mare)
id ē pctōr. Eſa.lvij.impij q̄ſi mare feruens (vidit).ſ.deuꝫ
⁊ recogitauit de eo (⁊ fugit) de pctō ad ipm̄ deū q̄ eſt refu
giū erinacijs.i.pctōribꝰ vt ſupra dictū eſt. Eſa.xxvj.a facie
tua dñe cōcepimꝰ ⁊ q̄ſi pturiuimꝰ ⁊ peperimꝰ ſpm̄ ſalutis
Hiere.xxxj.poſtq̄ oñdiſti mihi pcuſſi femur meū cōfuſus
ſum ⁊ erubui. ⁊ vbi dꝫ pctōr fugere oñdit cū ſubdit (iord.
cōuerſus eſt re.) iordanis interp̄tať deſcenſio eoꝝ ſiue ri-
uus iudicij ⁊ ſignificat illos q̄ ſe iudicant ⁊ hūiliant ꝓpter
peccata ſua.iſti cōuertunť (retrorſum).i.ad deū a quo re-
ceſſerant.cōuerti retrorſū idē ē ꝙ reuerti. Eſa.xxxj.cōuer-
timini retrorſum ſicut in ꝓfundū receſſeratiſ filij iſrael. de
hac aūt cōuerſiōe debent gaudere p̄lati vñ ſubdit (mōtes
exultauerūt) de cōuerſione ⁊ ꝓfectu ſubditoꝝ (vt ariet.)
veri montes eñ debēt eſſe p̄lati p altitudinē vite ſicut ſūt
p culmē dignitatis aut ptātis ⁊ debēt eſſe arietes ducēdo
gregē ⁊ defendendo ⁊ fecūdando.in his debēt gaudere ſ;
multi magis gaudēt cū malefecerint cum ſubditos ſpolia
uerint. Eſa.xxxij.gaudiū onagrorū paſcua gregū:⁊ iō in p
ſona pauperū ſubditoꝝ dicit Aba.iij.maledixiſtis ſceptriſ
eiꝰ capita bellatoꝝ venientibꝰ vt turbo ad diſpergendum
me.⁊ q̄re maledixerit ſubdit:exultatio eoꝝ ſicut eiꝰ q̄ de-
uorat pauperē in abſcōdito. ⁊ colles.i.minores ſacerdoteſ
exultant de hoc (ſicut agni ouiū) arietes generant agnos
ſ; lupi lupos:ita boni p̄lati cōſtituunt ſacerdotes bonos ⁊
lucentes ſ; mali p̄lati faciunt ſacerdotes malos. Ezec.xix.
eduxit vnū de leuncul' ſuis ⁊ leo factꝰ eſt ⁊ didicit p̄dā capē
Anagogice hoīeſq; comedē. Anagogice etiā poſſꝫ legi breuiť (in exitu
iſrael ⁊c̄.) cū eñ aīa exit ſancta de corpe tunc exit iſrl' (de
egypto) q: exit de tenebris ad lucē vt videat facie ad faci-
em. ⁊ Joh.iij.videbimꝰ eū ſicuti eſt.tūc etiā exit (domꝰ ia
cob).i.aīa luctās (de pplō barbaro).i.euadit manꝰ demo
nū ⁊ vicioꝝ ⁊ cōiungiť ciuibꝰ celi.ſ.angelis ⁊ ſctis aīabus
vbi nō eſt barbara lingua ſ; oēs deū laudāt. Col.iij.vbi nō
eſt barbarꝰ ⁊ ſcyta ⁊ tunc fit (iudea).i.glificatio ſiue glīa
eterna ſanctificatio eiꝰ q: in ea phenniť ſanctificať ⁊ cōfir
mať (iſrael ptās eiꝰ).i.videre deū eſt in ptāte eꝰ. Jo. xvij
hec eſt vita eterna vt cog.te verū de. ⁊ tunc (mare vi. ⁊ fu-
git) mare eſt tumultꝰ demonū q̄ fugiūt qñ aīa de egypto.
id ē de mundo ad celū. Eſa.xxv.tumultū alienoꝝ humili-
abis ⁊ tūc (iordanis cōuer.eſt retror.) q: tūc q̄ h̄ ſe hūilia-
uerit tanto magis exaltabiť in celo:⁊ tūc (mōtes).i.ange
li (exultabūt vt ari.) q̄ fuerūt duces eoꝝ.multū eñ gaude
būt angeli quoꝝ miniſterio ⁊ auxilio illi h̄ bñ vixerint ⁊ ad
regnum pducti fuerint nec mirū cum gaudere ſit in celo
ſup vno peccatore penitentiā agente Luc.xv. (⁊ colles).i.
minores ſancti (ſicut agni ouiū) Sap.xix.tanq̄ agni exul-
tabunt magnificantes te domine qui liberaſti nos.

¶ Quid eſt tibi mare ꝙ fugiſti: ⁊ tu iorda- 5
nis quia conuerſus es retrorſum.
¶ Montes exultaſtis ſicut arietes ⁊ colles 6
ſicut agni ouium.
¶ (Mō.ex.) hec eſt ſcđa ps vbi p̄mo q̄rit cur iſta p̄dicta fi-
ant vt admiratione excitet:cū aūt hi duo verſus ſupra ex-
poſiti fuerint vbi ſine queſtione ponunť nō oꝫ eos ampliꝰ
exponere niſi ꝙ hic querit cur factū ſit qđ ibi factū eē cō-
firmať.queſtioni aūt iſti r̄ndet cū ſubiungit.
¶ A facie dñi mota ē terra a facie dei iacob 7
¶ (A fa.do.) ⁊ q: gloſe nō tangūt h̄ expōnem lr̄alē nec nos
eā vlterius ꝓſequemur ſ; ſm̄ allegoriā p̄mo ꝓcedemꝰ r̄n
Allegorice dens (q̄d eſt tibi mare ⁊c̄.) dicit (a fa. dñi ⁊c̄.). q.d. ꝙ ma
re fugit.i.ꝙ pſecutio tyrannoꝝ receſſit ⁊ ꝙ iordanis.i.ba-
ptiſmꝰ (cōuerſus eſt retrorſū) ducens hoīes ad xp̄m vnđ
ortū habebat baptiſmus:⁊ ꝙ montes ⁊ colles.i.ap̄li ⁊ alij
ſancti de ꝓfectu eccl'ie exultauerunt totū factū eſt (a facie
dñi).i.a p̄ñtia eiꝰ q: cū ſuis fidelibꝰ erat ſp̄ ſicut ꝓmiſerat
Math.vlt.vobiſcū ſum vſq; ad cōſūmationem ſeculi: ab
hac ergo (facie mota eſt terra).i.corda terrena que prius
erant pigra ad bonum opuſ mota ſunt a ſua ſupſtitione:
⁊ cōmota ad penitentiam ſicut ſupra dicit:loquens ad do
minū.cōmouiſti terram ⁊ conturbaſti eam.cōmota auteꝫ
hac terra ceſſauit pſequi xp̄ianos ⁊ cōuerſa ē ad baptiſmū
vnde fuit exultatō montibus ⁊ collibus ⁊ quaſi q̄s quere-
ret.q: dixit a facie dñi cuiꝰ dñi:ſubiūgit (a facie dei iacob)
q.d.iſte xp̄s a facie cuius mota eſt terra non eſt deꝰ recens
ſed deus (iacob) quem iacob coluit in quē credidit ⁊ in h̄
confundit iudeos qui ſe dicunt eſſe filios iacob ⁊ tñ in cri
ſtum nō credunt ſicut ⁊ de abraam dicebat eis. Joh.viij.
Abraam pater noſter exultauit vt vi.diē me.vi. ⁊ ga.eſt.et
quō mota eſt terra ſubdit.
¶ Qui cōuertit petram in ſtagna aquarum: 8
⁊ rupem in fontes aquarum.
¶ (Qui cō.pe.) petram vocat dura corda iudeoꝝ q̄ q̄ꝫtum
ad quoſdam cōuerſa ſunt in aquis baptiſmi.rupē do di-
cit arida corda gentiliū a q̄bꝰ deꝰ diuini eloquij manare fe
cit fontes irriguos. Eſa.xxxv.q̄ erat arida in ſtagnū ſitiēs
in fontes aquarū:ſupple verſa eſt.vel ipſuꝫ xp̄m vocat pe
tram ⁊ rupem q: cū ignoraret durꝰ videbať vñ q̄dam tur
bati ⁊ ignorantes dixerūt: durus eſt h̄ ſermo q̄s pōt eum
audire. Jo.vj.hanc duriciā liquefecit vt in ea fieret fons
aque ſalientis in vitam eternā cū poſt reſurrectionē ſuam
aperuit illis ſenſum vt intelligerent ſcripturas. Lu.vl. im
mo ⁊ ante reſurrectionē q: cum illi dixiſſent vt dictū ē du-
rus eſt ſermo: ꝓpť hoc abijſſent retro.ipſe dixit ad.xij.nun
quid ⁊ vos vultis abire:⁊ petrus reſpondit ꝓ oībꝰ domi-
ne ad quem ibimus verba vite eterne habes ⁊ nos credi-
mus ⁊ cognouimꝰ q: tu es xp̄s filius dei viui:hec aūt oīa
fecit iudeis ⁊ gentibus nō eoꝝ meritis ſed pura miſcđia.
vnde ne de dei dono inſlenť ſubdit ꝓpheta.
¶ Non nobis domine non nobis ſed nomi
ni tuo da gloriam.
¶ (Nō no.dñe) vnde iudeis gloriantibꝰ dicit apoſtolꝰ Ro.
iij.vbi eſt gloria tua excluſa eſt.ſ; q: h̄ ipſum ñ gloriari do
num dei eſt:⁊ ideo petendo dicit (non nobis ⁊c̄) Iteꝫ pe
tendo dicit h̄ ꝓpter aliam cauſam q: ſic tacite petit illa bo
na. q.d.da nobis bona ꝓ quibꝰ tuum nomen glorificeť q̄
omnia nobis facis.
¶ Sup miſcđia tua ⁊ veritate tua neq̄ñ di-
cant gentes vbi eſt deꝰ eorum.
¶ (Sup) id eſt de (mia.t.) q̄ vocas impios ⁊ eis parcis (et
veritate.t.) q̄ ꝓmiſſa imples ⁊ impios nō venientes ad fi
dem iudicas ⁊ reprobas.miſcđia aūt ꝓprie exhibita eſt gē
tibꝰ.vñ Ro.xvj.gentes ſup mia honorare deū. veritas āt
iudeis.vñ Math.xv.nō ſum miſſus niſi ad oues q̄ perie-
do.iſr. (da) inq̄ noī.t.gliam (ne q̄ñ).i.aliquando (dicant
gentes) nō credentes dicant dico h̄ (vbi eſt deus eoꝝ) q:
h̄ ſepe dicunt gentes que hñt deos viſibiles non putātes

deū quē inuiſibilē colim⁹ maxime cum bonos vident affli gi (⁊) iō (gloriā noi.t.) vt ꝑ viſa oꝑa credant deū eſſe: qui non videtur.

a ¶ **Deus autem noſter in celo: omnia quecū ꝙ voluit fecit.**

¶ (De⁹ aūt nr̄) lꝫ nō videať ab oculis mortalib⁹: eſt (in ce lo) lꝫ dñs vbiqꝫ ſit tñ in celo ſpāliter eē diciť: qꝛ ibi magis relucet ptās ei⁹ ⁊ ꝑclariora oꝑa ⁊ qꝛ familiaris eſt angel: (oia q̄cunqꝫ vo.fe.) qꝛ oia creauit ⁊ fecit ꝑ filiū. vł de filio pōt legi h̄ q̄ ipſi querunt (vbi eſt de⁹ eoꝝ) ſ₃ nos ſcimus vbi eſt xp̄s (de⁹ nr̄) q̄ eſt (in celo) vbi poſt paſſionē ⁊ reſur rectionē ſuā aſcēdit videntib⁹ diſcipulis nec mireꝛ ſi aſcē dit qꝛ oipotens eſt (oia eñ q̄cunqꝫ vo.fe.) pri⁹ voluit pati vt hō. Eſa.liij. oblat⁹ eſt qꝛ ipſe voluit ⁊ poſtea voluit aſcē dere ⁊ aſcendit in celū ver⁹ hō virtute diuinitatis ſue.

Moralr ¶ Moralr (q̄d eſt ti.mare) .i. pctōꝛ (ꝙ fug.) a pctō ſ ad deū (⁊ tu iordanis) .i. penitens iudicans ⁊ humilians teip̄m: (qꝛ cōuerſus es retr.) ſicut ſupra expoſitū eſt. ⁊ vos (mō tes ⁊ colles) .i. maiores ⁊ minores plati (exultaſtis) de h̄ ſicut ſupra in ſenſu morali dictū eſt. ecce rn̄ſio (a fa.d.m. eſt terra) .i. pctōꝛ terrena amans ⁊ eis inherens ꝑ amoreꝫ a reſpectu dei mot⁹ ad pniam (a facie dei iacob) qꝛ ip̄e eſt de⁹ luctantiū ⁊ laborantiū. vñ dicit Mat.xj. venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊c. ocioſi vō q̄ non luctanť ꝯ vicia ſ₃ ſe eis ſubijciunt habent deos: ſicut de guloſis diciť Phil.iij. q̄ꝝ de⁹ venter eſt. de luxurioſis in pſ. iniciati ſunt beelphegoꝛ auari aūt ſeruiunt mammone. ſupbi baal: ⁊ ſic de aliis. h̄

B quadruplex facies xp̄i du ob⁹ mōis no bis oñſa in p̄ ſenti et aliis duob⁹ mōis oñdeť in fu turo.

aūt notandū ꝙ q̄druplex pōt aſſignari facies dei .i. xp̄i. ſ. fa cies viuentis: morientis: iudicantis: regnantis. Prima eſt facies pauptatis. Scd̄a doloris. Tercia indignatiōis. q̄r ta eſt delectatiōis. Primā faciē benigne oñdit nobis in na tiuitate ⁊ in tota vita ſua. qꝛ ꝓ nobis fact⁹ eſt egen⁹ vt illi us inopia nos diuites eſſem⁹. ij. Co.viij. q̄ in tota vita ſua nō habuit vbi caput reclinaret. Mat.viij. in alieno eñ na tus fuit in alieno ſꝑ cōuerſat⁹ ⁊ tandē in alieno ſepult⁹ ab hac facie ⁊ a reſpectu ipſi⁹ debet moueri terra cordis nr̄i: ad cōtemptū terrenoꝝ. Scd̄am faciē. ſ. doloris oñdit no bis in paſſiōe ⁊ vt in eis reſpiciam⁹ monet. Treñ.j. o vos oēs q̄ tranſitis ꝑ viā attendite ⁊ videte ſi ē doloꝛ ſicut do loꝛ me⁹: ab hac facie ⁊ reſpectu ei⁹ debet moueri terra no ſtra ad cōpaſſionē ⁊ patientiā: ſ₃ q̄dam ſunt magis inſenſi biles q̄ꝫ terra ⁊ duriores lapidib⁹ qꝛ ab hac facie qñ xp̄us patiebať: terra ad lr̄am mota eſt ⁊ petre ſciſſe ſunt ⁊ mo numenta apta ſunt ⁊ ip̄i nec moueņť ꝑ paſſionē nec ſcin duňť ꝑ dolorē nec aperiuňť ꝑ deuotōeꝫ: ⁊ tales ſūt p̄cipue clerici ⁊ plati. de q̄b⁹ Amos.vj. nihil patiebanť ſuꝑ cōtri tiōe ioſeph q̄propter nūc migrabūt in capite trāſmigrātiū Itē ad paciētiā tribulationū dꝫ mouē trā nrāꝫ hui⁹ faciei reſpect⁹. vñ Heb.xij. recogitate eū q̄ talē aduerſus ſemet ipſum ſuſtinuit a pctōrib⁹ ꝯdictionē vt nō fatigemini ani mis veſtris deficientes. Bern̄. deuot⁹ miles ſua nō ſentit cū benigni ducis vulnera intueť. Terciā faciē. ſ. indignati onis oñdet reprobis in iudicio. Apoc.vj. dicent mōtib⁹ et petris cadite ſuꝑ nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedentis ſuꝑ thronū ⁊ ab ira agni qm̄ venit dies magn⁹ ire ipſoꝝ ⁊ q̄s poterit ſtare añ iſtā faciē: ſi ꝓuideam⁹ moueb iť terra nr̄a ad timorē ⁊ pniam. Iob.xxxj. ſemꝑ quaſi tumentes fluct⁹ ſuꝑ me timui deū ⁊ pond⁹ ei⁹ ferre nō potui. Grego. ibi q̄ extremi iudicij aduentū intenta mente ꝯſiderat ꝑfecto vi det qꝛ tant⁹ pauoꝛ imminet q̄ꝫtū nō ſolū tūc videre ſ₃ ⁊ nec ꝓuidere ꝑtimeſcit. Eſa.lxvj. a facie tua dñe cocepim⁹ ⁊ q̄ ſi ꝑturiuim⁹ ſp̄m ſalutis .i. pniē q̄ ſanat vulnera pctōꝛum Quartā faciē oſtendet nobis dñs in patria. ſ. faciē delecta tionis. de qua in pſ. abſcōdes eos in abſcondito faciei tue qñ. ſ. videbim⁹ eū fa. ad faciē. j. Cor.xiij. ad hui⁹ faciei re ſpectū dꝫ moueri terra nr̄a ad amorē eternoꝝ: hāc vide rat petrus in tranſfiguratiōe dñi. vñ ſtatim mot⁹ ad deſi deriū ⁊ amorē eoꝝ q̄ viderat dixit dñe bonū eſt nos h̄ eſſe ⁊c. Mat.xvij. (q̄ cōuertit petrā) .i. dura corda peccatorū (in ſta.aquaꝝ) .i. in abundantiā lachrymaꝝ. Eze.xj. aufe rā a vobis coꝛ lapideū ⁊ dabo vobis coꝛ carneū. ſic cōuer

tit dñs coꝛ magdalene q̄ lachrymis ſuis lauit pedes dñi. Lu.vij. ⁊ coꝛ petri qđ iduratū fuerat vſqꝫ adeo ꝙ xp̄m do minū negauit: ſ₃ reſpexit dñs petrū ⁊ egreſſus fo. fle. ama re. Lu.ij. (⁊ ru. in fon. aquaꝝ) idē ē cū p̄miſſo niſi ꝙ ibi di cit (in ſtangna) h̄ dicit (in fontes) in q̄b⁹ duo genera peni tentiū notanť. ſūt eñ q̄dā q̄ hn̄t aquā lachrymaꝝ in maxi ma abundātia qđ notať ꝑ (ſtagnū) alij aūt nō hn̄t in abū dantia ſ₃ hn̄t freq̄ñť ⁊ q̄ſi iugiť lꝫ tenuiť ⁊ h̄ notať cū dicit (in fontes) ſūt aūt multi q̄ cōuertunť ⁊ plorant: ſ₃ de his glīam vanā q̄runt: ꝓp̄e qđ hn̄ ſubdit ⁊ ab hoc ſe cuſtodiri poſtulat dicens (nō no.do.nō no.ſ₃ no.t.da gl.) ⁊ merito tu nō nos deberes hr̄e glīam qꝛ qđ facim⁹ tu ip̄e facis nō nos: hoc ē qđ addit (ſuꝑ mīa ⁊ ve.t.) nō ſuꝑ oꝑe vł meri to nr̄o. q.d. ꝙ cōuerſi ſum⁹ de tua mīa eſt ꝙ agim⁹ pniam veritas q̄dē ē ſiue iuſticia q̄ delicta corrigit: nō tñ ē nr̄a ve ritas ſ₃ tua q̄ operaris in nobis ⁊ velle ⁊ ꝑficere ꝓ bona vo luntate ſicut dicit ap̄ls Phil.ij. ⁊ h̄ faciāt dñe (neq̄n dicāt gentes) de nobis (vbi ē de⁹ eoꝝ) .i. ne aliq̄n tandē qñ oia apta erūt innoteſcat. ꝙ hoc faciendo nō tibi ſeruiuim⁹ ſed infideliť egim⁹ furando tuā glīam quā tibi reſeruaſſe de buiſſem⁹ vt fideles ſerui. ſicut dicit btūs Bern̄. fidelis re uera ſeruus es ſi de glīa dñi ⁊ ſi nō exeunte a te trāſeunte tñ ꝑ te nihil tuis manib⁹ adherere cōtingat: ypocrite non ſic faciūt qꝛ in lachrymis ⁊ in oib⁹ q̄ faciūt nō dei glīam ſ₃ ſuā ꝓp̄iā querūt. vñ de lachrymis eoꝝ dicere pn̄t demōes qđ dixerūt paſtores gerare. cū eñ paſtores abraā fodiſſēt ⁊ repperiſſent aquā: paſtores gerare dixerūt: nr̄a eſt aq̄: ſic dicunt demones de lachrymis ypocritaꝝ. Eccli.xij. in ocu lis tuis lachrymabiť inimicus .i. lachryme tuoꝝ oculoꝛuꝫ ſue erūt: nec pōt dicere ypocrita hoc (ſuꝑ mīa.t.⁊ ve.t.) ꝙ eñ hoc facit magis eſt ex indignatiōe dei q̄ ꝑmittit eos de cip̄e hoies ad ſuā maiorē damnationē q̄ꝫ ex mīa. Itē nō ē ibi v̄itas dei ſ₃ falſitas humana vñ ad eoꝝ magnā cōfuſio nē bene omīb⁹ gentib⁹ manifeſtū erit ꝙ nō fuerūt ſerui dei ⁊ cum ipſi dicent illud Math.vij. dñe nonne in noie tuo ꝓphetauim⁹ ⁊ virtutes multas fecim⁹. tunc rn̄debit dñs: vt ibi diciť. Nunq̄ꝫ noui vos: diſcedite a me qui operami ni iniq̄tatem. Iniquitas eñ eſt vbi nō eſt intentiōis ⁊ ope ris equalitas. ⁊ tunc poterunt dicere gentes (vbi eſt deus eoꝝ) ⁊ ſubdit (deus aūt noſter) .q.d. neſcio vbi eſt de⁹ ipo crite qꝛ vanitatē ⁊ ventū colebat ſed de noſtro deo ſcio ꝙ (deus noſter eſt in celo) .q.d. vero ſeruiuim⁹ ſ₃ illi vano ⁊ falſo: auarorū deus eſt in archa. Eph.v. auaricia eſt ydo loꝝ ſeruitus. deus guloſoꝝ eſt in coquina. Phil.iij. quorū deus venter eſt (⁊ omnia quecunqꝫ vo.fe.) talis deus co lend⁹ eſt. nō ſic deus auari facit qđ vult qꝛ vinculis ⁊ ſerꝛ teneť ⁊ naturaliter vellet exire ⁊ diſpergi. ſ₃m illud diſper ſit dedit pauperibus. Item anagogice pōt exponi (q̄d eſt Anagogice tibi mare ⁊c.) ꝑ iſtos verſus vt ſupra (a fa.do.mo.ē ter.) recepta eñ anima in celo ab angelis terra corpis moueť ad corruptionem ⁊ putredinem ⁊ hoc (a facie domini) .i. a miſcōia eius vt melius reformeť ⁊ inde humiliemur vt deus glorificeť ꝓpter mirabiliorem reſurrectionē vt mer ces fidei augeať. de hac motiōe. j. Coꝛ.xv. ſeminať in coꝛ ruptiōe. ſur. in incorruptiōe ⁊c. (a fa.dei iacob) iacob poſt multas tribulatōes venit ad multa bona ⁊ poſt luctā mu tatū eſt nomē iacob in nomē iſrael. ⁊ nos ſimiliter p⁹ mul tū laborē veniemus ad multā requiē ⁊ ſi in pn̄ti fuerimus iacob in futuro erim⁹ iſrael videntes deū ſicuti eſt (q̄) .i. qꝛ ipſe (cōuertit petrā) .i. duritiā laboꝝ ⁊ penitentie (in ſtag na aquarū) .i. in abundantiā delitiaꝝ eternaꝝ. vnde bene dicit ſtagna. qꝛ ſtabiles erunt ineternū. vñ ſb̄dit (⁊ rupes) id eſt omnem duriciam pn̄tem (in fontes aquarū) .i. deli cias indeficientes. Ioh.xvj. Triſtitia veſtra verteť i gau diū. ij. Coꝛ.iiij. id eñ qđ in pn̄ti eſt momentaneū ⁊ leue tri bulatiōis vr̄e ſupra modū in ſublimitatē eterne glīe pon dus operabiť in nobis ⁊c. Iob.xxij. dabit ꝓ terra ſilicē et ꝓ ſilice torrentes aureos. id ē ꝓ peccato iniunget pniam ⁊ tribulationē ⁊ pro penitentia reddet abundantiā diuitia rū ⁊ delitiarū. tunc aūt confitebunť ꝙ non ſuis meritis ſ₃ pura dei miſcōia glīam illā aſſecuti fuerunt. vñ ſequiť eo rū cōfeſſio (nō no.do.nō no.ſ₃ no.t.da glo.) hoc eſt illā ad

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tit.iij.nō ex opibꝰ iuſticie q̄ fecimꝰ nos ſed ſm ſuā miam ſal.nos fe. In quibꝰ aūt cōſiſtit illa eterna glia: ſubiungit dico gliam babitā (ſup mia tua) ecce fruitio ⁊ delectatio: (⁊ veritate tua) ecce cognitio. Joh.xvij.hec eſt vita eterna vt cognoſcant te, ⁊c. (neqꝫ di.g.v.eſt d.c.) ecce ſecuritas. Sap.iij. Juſtoꝝ aīe in manu dei ſūt ⁊ nō tanget illos tormentū mortis. in quo aūt ſiue ꝑ quē ⁊ vbi h̄ babebunt ſubiungit dicens (deꝰ aūt) erit (nr̄).i.noſtra merces ⁊ poſſeſſio: vn̄ in ipſo omnia babemꝰ ⁊ vbi (in celo) vbi (oia q̄cunqꝫ vo.fe.).i.q̄cunqꝫ volet faciet etiā in omni genere voluntatis. vn̄ vt hec voluntas fiat petimus adueniat re.tu. celeſte: ⁊ tunc fiat voluntas tua.

¶ Simulacra gentiū argentū ⁊ aurū opera
12 manuum hominum.

C ¶ (Simulacra) gentiū. tercia ps vbi ſimulacra gentiū inania eſſe demonſtrat ⁊ religionē xp̄ianā cōmendat: vtiť aūt demonſtratiuo genere priꝰ in vituperatiōe falſoꝝ deorū poſt in laudē veri dei oñſa nanqꝫ ex opibꝰ p̄ſentia ⁊ poteſtate inuiſibilis dei tanq̄ꝫ aliq̄s q̄reret: poſſunt ne gentes oñdere deos ſuos inq̄t: poſſunt vtiqꝫ. Nā (ſimulacra gentiū) ſunt (argentū ⁊ aurū) in materia: in forma vō ſē (opa manuū boim) hoc addidit: qꝛ ſilitudo forme ab boibꝰ facta magis trabit boim vanitatē q̄ꝫ a deo facta precioſa materia. Eſa.xlvj.q̄ cōfertis aurū de ſacculo ⁊ argentū ſtatera ponderatis cōducentes aurifices vt faciāt deū. Exo.xx Nō facies tibi ſculptile neqꝫ aliquā ſilitudinē. Notandū tn̄ hic ꝙ cum gentes babeant ſimulacra erea ⁊ lignea ⁊ fictilia hic p̄cioſiora: iō ponit vt q̄ in his erubeſcit faciliꝰ erubeſcat in ceteris dein de formā membroꝝ carentē eoꝝ officijs exequiť dicens

[Marginal note: Devanitate idolorū ac cecitate idolatraꝝ]

13 ¶ Os babent ⁊ nō loquenť: oculos babēt
⁊ non videbunt.

¶ (Os ba. ⁊ nō) qd̄ ꝓpriū eſt bois qꝛ etiā ex eo ꝙ fabricauit illud ſimulacrū melior eſt (ocu.ba. ⁊ nō vi.) clarum eſt.

¶ Aures babent ⁊ non audient: nares ba-
14 bent ⁊ non odorabunt.
15 ¶ Manus babent ⁊ non palpabunt: pedes
habent ⁊ non ambulabunt non clamabunt
in gutture ſuo.

¶ (Manꝰ ba. ⁊ nō pal.) hec oia cōia ſē boibꝰ cū beſtijs. nā ⁊ ſymie manibꝰ cōtrectant. ꝑ q̄ ptꝫ nō ſolū boies ſ ⁊ beſtias anteponendas eē ſimulacris. niſi eīm eis beſtias anponendas intelligeret nequaq̄ꝫ poſt enumerationē membrorū ⁊ officioꝝ de clamore ſupponeret q̄ iam de locutiōe p̄miſerat dicens (os ba.) vbi igiť dixit os babēt ⁊ nō loqnť boies illis p̄poſuit: vbi vō poſt oia addidit (nō clama.) qd̄ ſaltē beſtiaꝝ eſt. beſtias etiā p̄tulit ⁊ in alijs q̄ bn̄t cōiť cū boibꝰ innuit p̄ferēdas: ſic igiť ꝑ ea q̄ dicta ſūt ꝓbať ſimulacra gentiū eſſe inutilia. Primo ḡ remouet ab illis incorruptibilitatē quā ſolus deꝰ dedit cū dicit argentū ⁊ aurū ⁊ iō mirabilia ⁊ ꝑ h̄ incorruptibilia. ois eīm corruptio incipit ex ꝑte materie ſicut ex ꝑte forme incipit eē. ꝓpť h̄ bn̄ dicit petrꝰ ea eſſe corruptibilia.j.pe.j.ſcientes ꝙ nō corruptibilibꝰ auro vľ ar.redempti eſtis ⁊c. Scd̄o remouet ab eis dignitatē creandi cū dicit (opa ma.bo.) Tercio dignitatē loquendi cū dicit (os ba. ⁊ nō lo.) os tn̄ dꝛ eq̄uoce de illis ⁊ de boie. Quarto dignitatē brutoꝝ.ſ.vſum q̄nqꝫ ſenſuū remouet ab eis cū dicit (ocu.ba.) ⁊ cetera q̄ ſequunť. Oñſa inutilitate ſimulacroꝝ poſtea p̄dicit cecitatem idolatrarum dicens.

16 ¶ Similes illis fiant qui faciunt ea ⁊ oēs
qui confidunt in eis.

¶ (Siles il.fi.) ꝙ vere fit: qꝛ ſicut illa nec vidēt nec ſentiunt ſic illi q̄ ea colūt oñdūt ſe nec videre nec ſentire. nā ſi viderent ⁊ ſentirēt inutilitatē ſimulacroꝝ ꝑciperēt ¶ Moraľr (ſimu.gē.ar. ⁊ au.) h̄ veꝝ eſt ad lr̄am de cupidis ⁊ auaris qꝛ auaricia eſt idoloꝝ ſeruitꝰ. Eph.iiij. ipi eīm adorāt ⁊ colūt ⁊ ſup oia diligūt aurū ⁊ ar. Oſee.viij. argentū ſuū ⁊ aurū fecerāt ſibi ydola vt interirēt qꝛ vt dꝛ. Prouer.x.q̄ cōfidit in diuitijs ſuis corruet ⁊ ſicut de deo dꝛ ꝙ videre ipſū eſt tota merces ſic de auro ⁊ argento verū eſt qꝛ nō plꝰ ꝓdeſt diuiti q̄ꝫ videre tm̄ illud Eccli.v. q̄d ꝓdeſt poſſeſſori: niſi ꝙ cernit diuitias oculis ſuis. Sꝫ nō: ꝙ quōdā adorabať aurū ⁊ argentū in imagie nūc aūt adorať in maſſa qd̄ turpiꝰ eſt: vel de p̄latis pōt exponi. ſimulacra eīm ſē multi p̄lati.ſ.illi q̄ ſunt inutiles: zach.xj.o paſtor ⁊ ydolū derelinquēs gregē. ipi etiā ad lr̄am ſe faciunt adorari ⁊ ſimplices credūt eē aliq̄d numinis cū dent eos inauratos ⁊ purpuratos: inflatos ⁊ ornatos ſ Cor.viij. idolū nihil eſt: ꝙ aūt dicit (ar. ⁊ au.) oñdit quō ſūt tales p̄lati qꝛ de auro ⁊ argento ſymoniace ingrediendo expēſas ſupfluas faciendo muneribꝰ ſibi alios inclināldo. Itē q̄dā ſūt de auro mundane ſapientie: q̄dā de argento ꝓcacis eloquētie ſicut aduocati: q̄dā de luto cōſanguinitatis ⁊ oēs tales ſūt (opa ma.bo.) qꝛ cōſiles.i.boies mundani ⁊ carnales eos elegerūt: de bonis aūt p̄latis dꝛ in ps̄. opa manuū.t.ſūt celi.i. celeſtes p̄lati de q̄bꝰ dī. celi enarrāt gliam dei. Itē in ps̄. dicit bonꝰ p̄latꝰ: ego aūt cōſtitutꝰ ſū rex ab eo ſup ſy.m.ſ.eiꝰ.i.p̄latꝰ ſup eccliam dei (os ba. ⁊ nō lo.) docēdo vel arguēdo: vel increpādo vľ ſniam dando: ſ (bn̄t os).i.p̄locutores q̄ ꝓ eis loquenť ſicut imago ſcti Nicolai ſup calciatā q̄ tm̄ videť ſignare pplm: ſ aliq̄s ſtat ibi iuxta q̄ petit clās trāſeuntiū: imago aūt nihil petit. ſic tales p̄lati tm̄ ſignāt pplm ⁊ oꝫ ꝙ aliꝰ expleat vices p̄dicatiōis ⁊ hoc fuit ſignificatū Exo.iiij. vbi dixit dñs moy. ipſe loqueť ꝓ te ad pplm ⁊ erit os.t. (oculos ba.).i. officiales ⁊ archidyaconos q̄ debent videre ⁊ inueſtigare quō ſe babēt ſubditi. ſ iſtis oculis nō vidēt aīas ſed denarios: nō pn̄t dicere illud Job.xxix. oculus fui ceco. zach.xj. oculꝰ eiꝰ dexter tenebreſcēs obſcurabiť. dexter oculus eſt quo debēt ꝓuidere ⁊ p̄uidere ſpūalia: ſiniſter quo tpalia: iſto clare vident ſ dexter excecatus eſt. dñs aūt ſiniſtrū nō reputat: vn̄ eos q̄ nō vident dextro oculo cecos dicit ⁊ demōibꝰ exponi p̄mittit tā ipos p̄latos q̄ꝫ gregē eoꝝ. vn̄ Eſa.lvj. oēs beſ.agri veni.ad deuorandū vniuerſe beſtie ſalť ſpeculatores eiꝰ ceci oēs (aures ba.) ſupple ad audiendū ſup. cōputatiōes ⁊ vba ſcurrilia ⁊ detractoria ⁊ adulatoria. Eſa.v. cytbara ⁊ lyra ⁊ tybia ⁊ tympanū ⁊ vinū in cōuiuijs vr̄is ⁊ opꝰ dñi nō reſpicitis (⁊ nō audient) ea que debent audire videlꝫ

[Marginal note: Simulacra ſūt mali p̄lati]

¶ Lectionē. Deut.xvij. poſtq̄ꝫ ſederit in ſolio regni ſui deſcribet ſ.bi deuteronomiū legis.

[Marginal note: E Que audire debēt p̄lati]

¶ Cōſiliū heſter faciebat cūcta ꝯſilia ſcientiū leges ac iura maioꝝ.ſ.xp̄i ⁊ apl̄oꝝ ſ nec ipſi cōſiliū altiſſimi irritauerūt ⁊ cōſilio aduocatoꝝ adheſerūt.

¶ Correctionē ſicut petrꝰ paulū qn̄ reſtitit ei in faciē qꝛ reprehenſibilis erat. Gal.ij. ſ nō oēs babent infirmitatē q̄ dicit: noli me tangere q̄ ad lr̄am eſt diuitum.

¶ Clamorē pauperū quoꝝ bona babent. vn̄ eis p̄cipue dicit Hiero. paſce pauperē ſi nō pauiſti occidiſti.

¶ Petitiōes viduarū ⁊ pupilloꝝ. Eſa.j. pupillo nō iudicāt cauſa vidue nō ingrediť ad eos. Hiere.vij. nō audierūt nec inclinauerūt aures ſuas. Job.xlij. ſurdi audite ceci intuemini. Et ꝙ hec de p̄latis intelligenda ſint exponit Eſa.xlij q̄s cecus niſi ſeruꝰ meꝰ ⁊ ſurdus niſi ad quē nuncios meos miſi (nares ba.) ad odorandū eſcas ⁊ vinum ⁊ ſuaues odores ſ (nō odorabūt) ſpūalia.ſ.odorē paradiſi cū ſponſa q̄ dicit Cañ.j. in odore vnguentoꝝ tuoꝝ curremꝰ (ma.ba. ⁊ nō pal.) manꝰ p̄latoꝝ ſunt eoꝝ miniſtri. de q̄bꝰ mat.xviij. ſi aūt manꝰ.t.ſcandalizat te abſcide eam ⁊ ꝓijce abs te. iſtis manibꝰ nō palpāt palpanda.ſ.vulnera ⁊ miſerias infirmoꝝ releuando ſ palpant lucrū.ſ.tpalia. Abac.ij. vſqꝫ quo aggrauas contra te denſum lutū q̄ hꝫ manus inuolutas cyrothecis forat̄ nō bene poteſt palpare. Geñ.xxvij pelliculas hedoꝝ circumdedit manibꝰ pellis piloſa in manu ſignificat mortalia temporalia in poſſeſſione. ſunt autem multi tales q̄ etiā p̄dicant contemptū temporaliū: iō de illis pōt dici quod ſequiť in eodem ca. vox q̄dem vox iacob eſt ſ manus ſunt Eſau (pedes ba.).ſ. affectus: ſed corruptos (⁊) ideo (nō ambulabunt) poſt deū ꝓficientes ⁊ euntes de veritate in veritatē nec mirū qꝛ ſpine infixe ſūt in pedibꝰ eoꝝ.ſ. diuitie in affectibꝰ: ꝓpť hoc dicit dominꝰ:

[Marginal note: D Moraľ. quō auari aſſimilāť idolatris]

ꝙ de facili nõ ambulãt vſq; in paradiſuz. Mat. xix. diues
difficile intrabit in reg. ce. q: ſ. hz ſpinas in pedib⁹ ꝛ nõ pt
ire (nõ clamabũt) qd tñ papit Eſa. lviij. clama ne ceſſes.
ſcz canendo: pdicando: legẽdo ꝛc. (in gutture) nõ eſt mir
q: alijs occupat guttur coꝝ. ſ. in cibis examinandis. Job
xxxiiij. guttur eſcas diiudicat. ps. ſepulcrũ patens eſt gut
tur coꝝ. ſ. ad multas eſcas recipiendas ꝛ qñq; ita fetet os
taliũ ſicut ſepulcrũ (ſuo) ſed clamant in alieno. ſ. pvicariũ
quẽ ipſi ad clamandũ qñq; mittunt vt ipſi in ocio remane
ant ꝗ in illo ocio multa peccata faciunt ꝗ docet ocioſitas
exemplũ de dauid. ij. Reg. xj. ꝗ cum debuiſſet ire in pliũ
miſit vicariũ. ſ. ioab ꝛ ipſe interim ocioſus ppetrauit adul
teriũ ꝛ tandẽ homicidiũ. dicit eñ ibi ſic. eo tpe quo ſolent
reges ad bella pcedere miſit dauid ioab: ꝛ ſequit. dauid
aũt remanſit in irlm ꝛc. (ſimiles illis fiant) ſicut in culpa:
ita ꝛ in pena (ꝗ faciunt ea) ꝗ tales epos ꝛ platos eligunt.
Sap. xiiij. idolũ maledictũ eſt ꝛ ipm ꝛ qd fecit illud. ſ. ido
lũ. de ꝗ zach. xj. O paſtor ꝛ idolũ (ꝛ oẽs ꝗ cõf. in eis) vt p
eis exaltent ſup terrã. Hiere. xvij. maledictus ꝗ cõfidit in
hoie ꝛ carnẽ ponit brachiũ ſuũ. Eſa. xlij. confundant con
fuſione ꝗ confidunt in ſculptili.

17 Domus iſrael ſperauit in domino adiu
tor eorum ꝛ protector eorum eſt.
Do. iſ.) poſtꝗ̃ ſimlacra gẽtiũ iania eẽ demõſtrauit: mõ
vtilitatẽ xpiane religiõis oñdit. q. d. gẽtes cõfidũt ꝛ ſperãt
in ſimulacris ꝗ non pñt iuuare (dom⁹ aũt iſrael) id ẽ
generalis eccľia (ſperauit in dño) ꝛ hec ſpes nõ videt vn
de expectat p pniam ꝗ patientia vt pduret vſq; in finem:
ipſe dñs eſt (adiutor) in bonis agendis ꝛ adipiſcendis (ꝛ
ptector) in malis vitandis (coꝝ) ſperantiũ ꝛ ne ꝗs forte
putet ꝙ id qd minores expectant in ſpe iam habeant ma
iores in re. de maioribus idem dicit.

18 Domus aaron ſperauit in domino adiu
tor eorum ꝛ protector eorum eſt.
Do. aaron). i. etiã ordo platoꝝ ꝛ ſacerdotũ (ſperauit in
dño) ꝛ ipſe (adiutor ꝛ ptec. eo. eſt) vt ꝛ ipſi in ſpe ꝛ patiẽ
tia pſeuerent. Ne aũt ſpes eoꝝ pſumptio videat oñdit ꝙ
ſpes non eſt ſine timore vnde dicit.

19 Qui timent dñm ſperauerũt in domino:
adiutor eorũ ꝛ ptector eorum eſt.
Qui ti. do.) q. d. tam maiores ꝗ̃ minores (timent dñm)
ꝛ ipſi timentes non deſperant ꝗ (ꝛ ſperauerũt in dño) ꝛ ñ
fraudabunt a ſpe ſua q: ipſe (adiu. ꝛ pte. e. eſt) nos tñ dei
miam noſtris meritis nõ puenim⁹: vnde dicit.

20 Dñs memor fuit noſtri ꝛ bñdixit nobis.
Dñs) ꝗ quaſi diu videbat oblit⁹ (me. fu. noſt.) vt miſſo
filio nos cõuerteret. vñ ſupra illã obliuionẽ moleſte ſuſti
nens dicebat vſq; quo dñe obliuiſceris me in finẽ ꝛ h qua
ſi rñdens dicit ꝙ nõ in finem q: (do. me. fu. no.) q: vbi ve
nit plenitudo tpis miſit deus filiũ ſuũ ꝛc. Gal. iiij. (ꝛ) per
eundem filiũ (benedixit no.) cõuerſis ꝗb⁹ nobis ſubdit

21 Benedixit domui iſrľ: benedixit domui
aaron.
Bñ. do. iſ.). i. vniuerſali eccľie videnti deũ p fidẽ (bñ. d.
aaron). i. pontificib⁹ ꝛ platis ꝛ nullo excluſo.

22 Benedixit omnib⁹ qui timent dñm puſil
lis cum maioribus.
Bñ. oi. ꝗ ti.) Gẽ. xxij. in ſemine tuo bñdicent oẽs gen
tes. i. in in xpo ꝗ deſcendit de abraã ꝛ in ipſo oñs fideles
benedicti ſunt benedictione gre. illã aũt bñdictionẽ multi
plicari ꝛ augeri petit ppheta cum ſubiungit.

23 Adiiciat domin⁹ ſup vos: ſup vos ꝛ ſu
per filios veſtros.
Adijciat do. ſ. v.) maiores (ſup vos ꝛ ſu. fi. veſt.) vel ſic
(adijciat do. ſu. v.) o iudei ꝗ credidiſtis (ſup vos) o gen
tiles cõuerſi (ꝛ ſup fi. ve.) ꝗ vſq; in finẽ ſeculi ſũt vos imi
taturi in fide: ꝛ ita fecit dñs q: adiecit ꝛ ad numeruz ꝛ ad
meritũ ipſoꝝ. vt. ſ. creſcerent ꝛ numero ꝛ merito: vñ de iu
deis d: Act. ij. in fine. dñs aũt augebat ꝗ ſalui fierent quo
tidie in idipſũ ꝛ pmiſerat de ipſis ꝙ erant habentes graz
ad oẽm pplm. de gentib⁹ aũt d: Act. xiij. Audientes gen
tes gauiſi ſũt ꝛ glificabãt vbũ dñi: ꝛ crediderũt quotquot
erãt pordinati ad vitã eternã diſſeminabat aũt verbũ dei
p vniuerſam regionẽ. in figura hui⁹ multiplicatõis rachel
ꝗ ſignificat eccľiam dixit. Gẽ. xxx. addat mihi dñs filiũ al
terũ: ꝛ ꝙ ita ſit ſicut petijt oſtendit dicens.

Benedicti vos dño ꝗ fecit celũ ꝛ terram 24
Bñdicti vos) vel ſic dico bene (adijciat). ſ. ad benedicti
onẽ quã habetiſ iam q: iam eſtis (benedicti vos a dño). ſ.
vos tam patres ꝗ̃ filij: quõ q: id qd eſtis pres. i. maiores:
ꝛ filij. ſ. minores in fide ab ipſo recepiſtis vñ addit (ꝗ fecit
ce.). i. ſupiores platos (ꝛ terrã). i. inferiores ſubditos. iſti
eñ tam minores ꝗ̃ maiores a deo habent fidẽ ꝛ doctrinã
ſed differunt q: maioribus magis reuelat dominus ꝛ qua
ſi ipſe p ſe docet eos ſicut planũ eſt de aplis. minores aũt
docet p mediũ. ſ. p ipſos maiores vt p oñs creaturas qd
vult dicere litera que ſequit

Celũ celi dño terrã aũt dedit filijs hoim 25
Celũ celi do.) ac ſi dicat maiores in eccľia ꝗ dicunt non
tñ celũ pter celeſtẽ vitã ꝛ q: minores ꝗ̃ſi terrã infundũt
lacte ſimplicis doctrine ꝗ̃ſi pluuia ꝗ ꝛ dicunt (celũ celi)
q: ſunt digniores celo viſibili. iſti in ꝗ̃ ſunt (dño) ſup. doci
les q: ab eo p inſpirationẽ docent (terrã aũt). i. quãlibet
creaturã viſibilẽ (dedit filijs hoim). i. minorib⁹ ꝗb⁹ viſibi
lia iſta ſunt littera vt p cognitionẽ creature veniant ad co
gnitionẽ creatoris vel nõ mutato ſenſu pdicto maiores di
cunt celi reſpectu inferioꝝ ꝗb⁹ pluuiã doctrine infundũt:
ꝛ lz ipi minores terra ſint tamen q: ſpes eſt pficiendo fiãt
celum ꝛ hoc intendunt maiores. iõ dixit (celũ celi) ꝛ nõ ce
lum terre. vel de ipſo xpo põt legi ꝗ p oibus alijs eſt ꝛ di
cit (celũ celi) ꝗ ꝛ eſt ꝛ fuit (dño). i. ad honorẽ dñi pris: vñ
dicit Joh. ego honorifico prẽm meũ (terrã aũt). i. eccľiaz
(dedit filijs hominũ). i. apoſtolis ꝛ pdicatorib⁹ excolen
dam: vel (terram) ſui corporis (dedit) xpus (filijs homi
num) ad comedendũ. Math. xxvj. comedite ex hoc om
nes vel ipſam (dedit filijs hominũ) ad crucifigendũ. Job
ix. terra data eſt in manus impij: p his aũt omibus laudã
dus eſt deus. ꝗ non a peccatorib⁹ immo ab illis ꝗ ſunt in
gratia: vnde ſubdit.

Non mortui laudabunt te dñe: neq; om 26
nes qui deſcendunt in infernum.
Nõ mor.) in peccato (laudabunt te do.) vt dicit Eccľi
xv. non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris (neq; oẽs ꝗ de
ſcendunt in infernũ). i. in abyſſum viciorũ q: ſicut d: Pro
uerb. xviij. peccator cũ venerit in pfundũ pctõꝝ cõtemnit
non laudat non illi laudabunt.

Sed nos ꝗ viuim⁹ benedicimus dño: ex 27
hoc nunc ꝛ vſq; in ſeculum.
Sz nos) dicit pphta annumerans ſe cum iuſtis (ꝗ vi
uimus) vita gratie nõ culpe: poſtea victuri vita glorie (be
nedicim⁹ domino). i. laudam⁹ (ex hoc nunc). i. ex hoc pre
ſenti tpe (ꝛ vſq; in ſeculũ) q: in ſecula ſeculorum durabit
laudatio: ſicut dicit ſupra in ſecula ſeculoꝝ laudabũt te.
Moraliter (domus iſrael ſpe. in do.) p domũ iſrael in Moralr.
telligit religio que videt deum in contẽplatione ꝛ guſtans
qm̃ ſuauis eſt domin⁹ ſperat in domino ex toto nõ ponẽs
ſpem ſuam in diuitijs. Eccľi. xxxj. Beatus vir qui inuent⁹
eſt ſine macula ꝛ qui poſt aurum non abijt nõ ſperauit in
pecunie theſauris ꝗs eſt hic ꝛ laudabi. eũ. ꝗ aũt ſperant in
eo non fraudant in ſpe ſua. vnde addit (adiutor ꝛ pte. e.
eſt) ps. ſupra ptector eſt omniũ ſperantium in ſe. Nota ꝙ
religioſi ſunt milites xpi ꝗ ſumunt bella cõtra mundũ car
nem dyabolũ. miles aũt in bello aut impetit aut impetit:
ꝗ igit fortiorem ſe impetit indiget adiutore: qui aũt impe
tit indiget protectore. ideo dicit ꝙ domin⁹ eſt adiutor eo
rum ꝛ protector. Notandum autem ꝙ duo ſunt maxime
que exercitant in homine ſpem. Primũ eſt experiẽtia diui
ne bonitatis ꝛ h in contemplatione pcipit: de hac loquit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tte ſcḋm vſus (dñs iſrl' ſpe. ⁊c̃.) ⁊ hoc dictũ eſt ſupꝛa ⁊ ſpe
rent in te q̃ nouerũt nomẽ tuũ qm̃ nõ dereli. q̃rẽtes te do.
Scḋm ẽ cumulꝰ bonoꝝ operũ. de quo hr̃ in ſeq̃nti verſu.
(do. aaron ſpe. in do.) Aaron eñi interp̃taṫ mõtanꝰ vñ ſi,
gnat culmen bone vite in quo ſi q̃s eſt merito ſperat in do
mino. vñ ⁊ ſupꝛa dicit. ſacrificate ſacrificiũ iuſticie ⁊ ſic ſpe
rate in dño. ⁊ q2 ſpes nõ cõfundit addit (adiutoꝛ e. ⁊ ꝓte.
eo. eſt) vt ſupꝛa. ⁊ hec duo q̃ ad ſpẽ nos excitãt in diffiniti
one habenṫ quã ponunt magiſtri: ſpes eſt certa expecta,
tio future beatitudinis ex meritis p̄cedentibꝰ ⁊ gr̃a ꝓueni
ẽtis: ſ; q2 vt dicit Greg. ſpes ſine timoꝛe luxuriaṫ in p̄ſũptõ
nẽ ⁊ etiã timoꝛ ſine ſpe degenerat in deſperatõnẽ ꝓpterea
ſimul habende ſunt. vñ eas cõiũgẽs ſubdit (q̃ ti. do. ſpe. in
do.) hec ſunt due mole inter q̃s d3 moli coꝛ hoĩs. vt inde
panis fiat delectabilis dño. q̃ nõ debẽt a ſe inuicẽ diſiungi
ſicut ꝓhibitũ eſt Deuṫ. xxiiij. nõ accipies loco pignoꝛis ſu
perioꝛẽ ⁊ inferioꝛẽ molã. ſupioꝛ eſt ſpes: inferioꝛ eſt timoꝛ.
⁊ taliũ (adiu. ⁊ ꝓte. e. eſt) nõ ſolũ in ſpũali bello vt dictu3
eſt: ſ; etiã in t̃pali ſubſidio ſm̃ q ſupꝛa dictũ eſt: nõ vidi iu
ſtũ derelictũ nec ſemen eiꝰ q̃. pa. ⁊ iterũ eſcã de. ti. ſe. No,
ta q ter dicit h̃ (adiu. ⁊ ꝓte. e. eſt) vt ſit deꝰ adiutoꝛ in bel,
lis triũ turmaꝝ. de q̃bꝰ Job. iij. caldei. i. demones fecerũt
tres turmas. q̃ ſunt luxuria: auaricia: ſupbia. primo freq̃n
ter inſultat luxuria in feruoꝛe iuuentutis. deinde auaricia
q̃ due ſi vincanṫ foꝛtiꝰ inſurgit ſupbia q̃ eſt q̃ſi retrogar,
dia in exercitu dyaboli. vñ dicit Greg. valde cauendũ eſt
viciũ qḋ de victoꝛia ſurgit vicioꝝ. vnde etiam verſus.

¶ Cum bene purgaris cum cuncta ſubacta putaris.
¶ Que magis infeſtat vincenda ſuperbia reſtat.

¶ Neceſſariũ eſt ergo triplex adiutoꝛiũ in tribꝰ viribꝰ anie
ne cõcupiſcibilis vincaṫ a turma luxurie aut rõnalis. a tur
ma auaricie: aut iraſcibilis a turma ſupbie: ⁊ hoc adiutoꝛi
um dicit religioſus vel iuſtꝰ ſe habuiſſe dicẽs. (dñs me. fu.
no.) q. d. adiuuit nos. ſicut diues diciṫ memoꝛ pauper q̃n
dat illi. ſupꝛa memẽto no. do. in bñ. po. tui (⁊ bñdixit no.)
id ẽ bona dedit ſpũalia. Prouer. x. bñdictio dñi diuites fa
cit ⁊ ſupꝛa. ſup pplm̃. t. benedictio. t. nobis q̃bꝰ ecce (bñdi
xit do. iſ. be. do. aaron) .i. cõtemplatiuis deũ intuentibꝰ et
actiuis q̃ mõtẽ ⁊ cumulũ bonoꝝ opeꝝ ſibi ꝯſtituũt. Geñ.
xlix. bñdicet tibi bñdictiõibꝰ celi deſup hoc q̃tũ ad cõtem
platiuos bñdictiõibꝰ abyſſi iacentis deoꝛſum q̃tũ ad acti
uos vel p domũ (iſrael) religioſi. p domũ (aaron) p̄lati in
telligunṫ. his ⁊ alijs bñdixit dñs: ſ; duplex eſt eiꝰ benedictõ
ſc3 dextre ⁊ ſiniſtre: dextera dat bona ſpũalia ⁊ eterna. ſi,
niſtra t̃palia. Prouer. iij. Longitudo dierũ in dextera eiꝰ.
⁊ in ſi. il. di. ⁊ glĩa. vtraq3 bñdictione bñdixit Eccl'ie ⁊ reli,
gioſis ⁊ p̄latis antiq̃s q2 abundauerunt in ſpũalibꝰ bonis
⁊ ꝓpṫ hoc data fuerunt eis t̃palia: boni moderni vo negli,
gunt benedictionẽ dextre ⁊ appetunt benedictões ſiniſtre
⁊ multi p̄dunt illam ꝓpṫ iſtam: nõ acceptantes benedictio
nẽ dextre dicentes cum Eſau Geñ. xxvij. nũq̃d vnã bene,
dictionẽ tm̃ habes pater. q. d. nos nõ poſſumꝰ nec volumꝰ
laboꝛare ad acq̃rendũ illã vnã. de qua dicit dauid. vnã pe
tij a dño hanc requirã. vt inha. in do. dñi ⁊c̃. ſ; aliã da no,
bis q in facto alio eſau figuratũ eſt in eo. ſ. q vendidit pꝛi
mogenita ſua ꝓ lentis edulio ⁊ abijt paruipendẽs q p̄mo
genita vendidiſſet Geñ. xxv. ⁊ iterũ in facto filioꝝ ruben ⁊
gaad. Nume. xxxij. q̃ noluerũt expectare q dareṫ eis ſoꝛs
in terra ꝓmiſſiõis ſ; petierũt ⁊ acceperũt extra terrã ꝓmiſ
ſionis terras aptas animalibꝰ alendis. bñdictionẽ autem
iſtã ſiniſtre p̄ticipant oẽs tam boni q̃; mali: l3 alij plus alij
minꝰ: q2 dñs ita largus eſt q etiã inimicos ſuos paſcit et
dat eis munera t̃paliũ bonoꝝ. Mat. v. q̃ ſolẽ ſu. fa. o. ſup
bo. ⁊ ma. ⁊ pluit ⁊c̃. ſed bñdictionẽ dextere tm̃ habẽt boni
de qua ſubdit (bñ. om. q̃ ti. do.) q2 oẽs timentes deũ ⁊ ſo
li tales habẽt hãc bñdictionẽ q2 vt d2 Eccli. j. q̃ ſine timoꝛe
eſt nõ poterit iuſtificari oĩbꝰ talibꝰ eſt eiꝰ bñdictio q2 non
ẽ p̄ſonaꝝ acceptoꝛ deꝰ ſ; in oĩ gen. q̃ ti. deũ ⁊ opaṫ iuſ. h̃ eſt
acce. il. ſicut d2 Act. x. ⁊ h̃ magis exp̄mit cũ addit (puſil. cũ
ma.) q2 vt d2 Sap. vj. puſillũ ⁊ magnũ ipſe fecit ⁊ equalr̃
eſt ei cura de oĩbꝰ. vel puſillos ⁊ maioꝛes eoſde3 poſſumꝰ
dicere. ſ. iuſtos q̃ ſunt puſilli ꝑ humilitatẽ: ſ; magni ꝑ vite

ſ
bñdixit ds
duplr

dignitatẽ: de ꝑitate coꝝ dicit dñs Lu. xij. Nolite timere pu,
ſillus grex q2 cõplacuit pr̃i vr̃o dare vobis regnũ de maio
ritate. Mat. v. q̃ aũt fecerit ſic ⁊ docuerit h̃ maioꝛ vo. in re
gno ce. cũ aũt vidimꝰ vel audiuimꝰ dñm ſic bñdictio3 ſuã
aliq̃bꝰ dare debemꝰ ꝯgratulari ⁊ multiplicationẽ bonoꝝ
eis exoꝛare. vñ in p̄ſona cõgratulantiũ p̄dictis bñdictioni
bus addit (adijciat do. ſu. v.) .i. maioꝛẽ gr̃am det vob vel
etiã vos numero ſimul ⁊ merito multiplicet (ſu. vos ⁊ ſu.
fi. ve.) .i. imitatoꝛes vr̃os: vel opa vr̃a bona hãc multipli,
cationẽ optabat apl's dicens. j. Theſ. iij. vos aũt dñs mul
tiplicet ⁊ abundare faciat charitatẽ vr̃am in inuicẽ ⁊ i om
nes: ſ; vbi nihil eſt nõ põt fieri additio. vñ cũ dicat (adijci,
at) ſupponit q iam ſit ibi aliud qḋ ⁊ apit dũ ſubiungit (be
nedicti vos) nõ alij: q2 ſicut d2 infra maledicti q̃ de. a mã.
tuis: ſ; vos q̃ vt dcm̃ eſt ſupꝛa ſperatis in dño eſtis bñdicti
ſ; ſicut dr̃ Hiere. xvij. maledictꝰ q̃ cõfi. in ho. ⁊ ſilr̃ q̃ in mũ
do cõfidit. Eſa. xxxj. ve q̃ deſcendũt in egyptũ ad auxiliu3
in eq̃s ſperantes (a dño) a quo oĩs vera bñdictõ. Eccli. xj
bñdictõ dñi in mercedẽ iuſti feſtinabit. mundꝰ aũt maledi
cit illis q̃bꝰ dñs bñdicit ⁊ ecõuerſo. Mat. v. bti eſtis cũ ma
le. vo. ho. bñdictio aũt mundi magis eſt maledictio. vñ ꝓ,
uer. xvij. q̃ benedicit ꝓximo ſuo voce grandi de nocte cõ,
ſurgens maledicenti ſilis eſt. pŝ. Beatũ dixerũt pplm̃ cui
hec ſunt. ſ. t̃palia bona: ſ; ppl's cuius dñs deus eiꝰ cuius. ſ.
benedictio põt valere cum ſit creatoꝛ ⁊ dñs omniũ: vnde
ſubdit (q̃ fecit ce. ⁊ ter.) .i. oẽm creaturã celi ⁊ terre. Hier.
x. dij q̃ non fecerũt celũ ⁊ terrã pereãt de terra. vel (celũ et
terrã) .i. contemplatiuos ⁊ actiuos. cõtemplatiui eñi deo
⁊ celeſtibꝰ intendunt. vñ dicit apl's Phil'. ij. cõuerſatio nr̃a
in ce. eſt. actiui aũt circa terrena ⁊ coꝛpoꝛalia occupanṫ ſi,
cut de vtriſq3 dr̃ Lu. x. de maria ⁊ martha. d2 eñi q maria
ſedebat ſecus pedes dñi ⁊ audiebat vbum illiꝰ ⁊ in hoc vl
cem contẽplatiuoꝝ gerebat. martha aũt ſatagebat cir. fre.
mini. ⁊ vtrunq3 officiũ dñs oꝛdinauit videl3 vt cõtempla,
tiui vacent deo ⁊ actiui infirmitatibꝰ hoĩm ſeruiãt. hoc eſt
qḋ ſubdit (celũ celi) .i. cõtemplatiui q̃ celeſtes ſunt ⁊ in ſe
celi ſilitudinẽ gerunt (dño) ſupple vacant vel intendunt ⁊
ſine determinatõe d2 vt ſignificantiꝰ intelligaṫ ſicut Cañ.
ij. dilectus meus mihi ⁊ ego illi (terrã) .i. actiuos (dedit fi.
ho.) vt humanis infirmitatibꝰ ſubueniant ⁊ ſeruiant: vel
ſic ad lr̃am (celum celi) cedit (domino) ſuo in partem ſuã
(terram aũt dedit fi. ho.) ita eſt ad lr̃am: vnde põt videri
q nõ bonã ꝑtem fecerit nobis deus ſicut etiam dixit bea,
to Bern̄. iunioꝛ frater ſuꝰ qñ btũs Bern̄. cum fratribꝰ ſu,
is voluit intrare religionẽ ⁊ dixerũt iunioꝛi q dimittebant
ei totam hereditatẽ ſuã: rñdit nõ bonam ꝑtem facitis mi,
hi q̃ vobis celum accipitis ⁊ mihi terram datis: ſimiliter
poſſet dici domino ſ3 nõ eſt ita q2 ſi partimur domino ter,
ram ipſe partieṫ nobis celum. Eccli. xiiij. in diuiſione ſoꝛ
tis da ⁊ accipe. Eſa. lviij. egenoſq3 in. in domũ. ibi glo. da
tectum ⁊ accipe celum. ⁊ hec omnia opoꝛtet nos facere dũ
t̃ps habemꝰ. ſ. dum viuimꝰ. venit eñi nox qñ nõ licet ope,
rari. ſ. in moꝛte. vnde ſubdit (nõ moꝛtui) ad lr̃am (lau. te)
id eſt non facient opera meritoꝛia ad laudẽ tibi ad meritũ
ſibi (neq3 oĩs q̃ deſcen. in infernũ) vnde Eccli. ix. Quod
cunq3 põt manꝰ tua inſtanṫ operare. q2 nec opus nec ratõ
nec ſcientia nec ſapientia eſt apud inferos quo tu ꝓperas
(ſed nos qui viuimus benedi. do.) pŝ. laudabo dominum
in vi. m. i. dum viuo in hoc coꝛpe vel (in vita mea) .i. bñ vi
uam ⁊ h̃ erit laus eiꝰ. Eſa. xxxviij. viuens viuens ipſe cõfi,
tebiṫ tibi ſicut ⁊ ego hodie viuens. ſ. vita nature ⁊ viuens
vita gr̃e: ⁊ q2 in hac duplici vita incipit eum laudare pſe,
uerauṫ laudabit eum interminabiliṫ in tercia vita. ſ. in vi,
ta glĩe. vñ ⁊ hic dicit (ex hoc nunc) quo. ſ. laudamꝰ cũ in vi
ta nature ⁊ in vita gratie (⁊ vſq3 in ſeculũ) futurũ quo lau
dabimꝰ cũ in vita gloꝛie. ⁊ in eſa. qñ dixit viuens vi. ⁊c̃. ſb,
iunxit de tercia vita dicens dñe ſaluũ me fac ⁊ pſal. no. cã.
cun. di e. vi. no. in do. dñi. ſ. in illa domo nõ manu facta i ce
lis. vt diciṫ. ij. Coꝝ. v. in qua manſiones multe ſunt vt di,
ciṫ Joh. xiiij. de quo ſupꝛa. beati q̃ habitant in do. t. do. in
ſe. ſecu. lau. te. ad quã domũ ⁊ laudẽ nos p̄ducat dñs ⁊p̃s
laudandus in ſecula ſeculoꝝ amen.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf